

“AL OP DE EERSTE DAG SCHREVEN WE RAG DOLL”

Interview Jim Vallance – 5 november 2016

Ooit gehoord van een *song doctor*? Dat is iemand die door een manager of platenmaatschappij wordt ingehuurd om de carrière van een muzikant weer op het goede spoor te krijgen, bijvoorbeeld in een periode dat de plaatverkoop tegenvalt. Een bekende *song doctor* is Jim Vallance (hoewel hij eigenlijk een hekel aan die term heeft), die in die rol onder meer met Aerosmith heeft samengewerkt. Maar we kennen Jim vooral als vaste songwriter van Bryan Adams, die gezamenlijk hits als *Cuts Like a Knife*, *Heaven* en *Summer of '69* hebben geschreven. Jim heeft altijd in de schaduw van grote artiesten gestaan, maar vond dat eigenlijk best prima. “Sommige mensen zijn geboren om artiest te zijn, zoals Bryan Adams en Steven Tyler, en sommige mensen zijn geboren om achter de schermen te zijn, zoals ik en Mutt Lange. Ik moet zeggen dat ik liever een rustig privé-leven heb. *No spotlight for me, please*”, merkte hij ooit daarover op. Maar nu wordt de spotlight wel op Jim gericht. Hoog tijd om meer over deze Canadese muzikant, producer en songwriter te weten te komen!

Tekst: Godfried Nevels

In het begin van je carrière speelde je in de band Prism. Jullie debuutalbum was een groot succes in Canada. Waarom heb je besloten om voor de release van het tweede album de band te verlaten?

“Prism was verdeeld in twee kampen die lijnrecht tegenover elkaar stonden. De ene wilde repeteren en complexe arrangementen leren, de andere wilde gewoon de hele dag bluesnummers jammen. Ik hoorde bij het eerste kamp. Ik wilde tijd aan de nummers besteden. Het ‘blues-kamp’ weigerde om te repeteren, dus gaf ik het uiteindelijk op en ging verder.”

“Ik hou van *Summer Of '69* omdat die zomer heel speciaal voor me was”

In 1978 heb je in een platenzaak in Vancouver voor het eerst Bryan Adams ontmoet, wat het begin betekende van een lange en succesvolle samenwerking. Hoe verliep die eerste ontmoeting met Bryan?

“Onze eerste ontmoeting in de platenzaak duurde maar een paar minuten maar ik was erg onder de indruk. Ik had door dat Bryan vol energie en ambitie zat. Een paar dagen later ontdekte ik dat hij ook liedjes kon schrijven, gitaarspelen en zingen... echt goed!”

Kun je iets vertellen over de samenwerking met Bryan en hoe jullie samen nummers schreven?

“*Writing songs is a trial-and-error, hit-and-miss process*. Bryan en ik lieten elkaar ideeën horen – een gitaarriff, een stukje tekst – en als we allebei dachten dat het de moeite waard was gingen we het uitproberen. Als je dat een paar uur hebt gedaan ben je aardig op weg om een nummer te maken, of in ieder geval het begin van een nummer.”



Van alle liedjes die je met Bryan hebt geschreven, op welke ben je het meest trots en waarom?

“Ik hou van *Summer Of '69* omdat die zomer heel speciaal voor me was. Ik was 17 en er was toen veel geweldige muziek op de radio: nieuwe albums van de Beatles, de Stones, Hendrix. *It was magical.*”

Klopt het dat sommige teksten van *Summer Of '69* te maken hebben met jouw jeugd in British Columbia?

“Ja, de teksten die ik aan dat nummer heb bijgedragen zijn autobiografisch.”

Naast Bryan Adams heb je ook voor veel andere bands en artiesten nummers geschreven en gearrangeerd, zoals:

♪ **Roger Daltrey – *Let Me Down Easy***

“Bryan en ik zijn allebei Who-fans dus was het een eer dat Roger één van onze liedjes zong. We hadden *Let Me Down Easy* eigenlijk voor Stevie Nicks [Fleetwood Mac] geschreven, maar we wisten niet hoe we met haar in contact konden komen. We hebben het volgens mij wel geprobeerd, maar ik heb geen idee of ze het nummer ooit heeft gehoord. Een paar maanden later vroeg Roger ons om een nummer en gaven we het aan hem.”

♪ **Tina Turner – *Back Where You Started***

“Tina had met Bryan al een duet opgenomen, *It's Only Love*. Een jaar later vroeg ze ons om een liedje voor haar volgende album te schrijven. Haar instructie was: *Schrijf over alles wat je wil, maar niet over mijn relatie met mijn ex-man Ike*. Dus schreven we een nummer over haar relatie met haar ex-man Ike! Maar dat hebben we haar niet verteld en ik denk niet dat het haar is opgevallen.”

♪ **Joe Cocker – *When the Night Comes***

“Joe had een nummer van ons opgenomen dat *Edge of a Dream* heette. Het was geschreven voor de film *Saturday Night Fever II* maar haalde de eindversie niet, dus gaven we het in plaats daarvan aan Joe voor de film *Teachers*. Daarna vroeg Joe ons om een ander nummer. Toen begon Bryan met Diane Warren *When the Night Comes* te schrijven en hielp ik om het af te maken. Het werd voor Joe één van zijn grootste hits ooit.”

“Ik haat de term *song doctor*”

Je hebt ook met bands als KISS, Aerosmith, Scorpions, Ozzy Osbourne en Alice Cooper samengewerkt. Het schrijven van rock/metal-songs was anders dan je met Bryan gewend was. Voelde het vertrouwd om dat te doen?

“Ik was een enorme Aerosmith-fan dus was best nerveus toen Steven [Tyler] en Joe [Perry] voor het eerst mijn huis binnenliepen. Maar het waren hele aardige jongens dus ik voelde me vrij snel op mijn gemak. Al op de eerste dag schreven we *Rag Doll*.”



Je staat bekend als een *song doctor*. Ik kan me voorstellen dat met die taak veel druk gepaard gaat om succesvol te zijn. Hoe ging je daarmee om?

“Ik haat de term *song doctor*. Het klinkt alsof ik gebroken songs probeer te repareren, wat totaal niet het geval is. Ik ben een *songwriter*. Ik ga met één of twee muzikanten bij elkaar zitten en een paar uur later – of een paar dagen later – hebben we een liedje dat eerder niet bestond. Dokter? Meer een goochelaar.”

In 1986 werkte je als *song doctor* voor Aerosmith, in een periode dat de band minder platen verkocht en de bandleden net waren afgekickt.

“*I loved working with Aerosmith*. Ze zijn enorm getalenteerd, enorm creatieve jongens. En een geweldige band! Zelfs een nummer als *Twinkle Twinkle Little Star* konden ze laten rocken!”

Wat was het hoogtepunt van je carrière?

“Weet je, ik ben gewoon blij dat ik mijn hele volwassen leven datgene heb kunnen doen waar ik van hou... nummers schrijven en platen maken. *How lucky can a guy be?*”

© Godfried Nevels